

HEDEN IS DEZE SCHRIFT VERVULD

Blijf even staan als u wilt, terwijl wij onze hoofden buigen voor een woord van gebed.

² Dierbare hemelse Vader, wij zijn vanavond dankbaar voor deze, nog een gelegenheid om te komen en dit heerlijke, wonderbaarlijke Evangelie van Jezus Christus te presenteren. Wij danken U omdat Hij nog steeds Dezelfde blijft, gisteren, vandaag en voor immer. Wij danken U voor deze mensen, die hier bijeen zijn gekomen in de tijd van dit koude weer en nog steeds met grote verwachtingen, uitziend, gelovend, dat iets buitengewoons ons zal worden gegeven van God. We komen met die hoop, Here, naar elke samenkomst. Wij danken U voor de diensten eergisteravond in de tabernakel; danken U voor de dienst hier gisteravond, en voor de dienst vandaag in de tabernakel. Wij zien nu uit naar wat U vanavond voor ons zult hebben.

³ Vader, wij weten dat ieder die in staat is zijn handen te bewegen, de bladzijden van de Bijbel zou kunnen omslaan, maar er is maar Eén Die het levend kan maken en echt laten zijn, en dat bent U. En Vader, wij zien ernaar uit dat U dat vanavond doet. Zegen ons in elk opzicht. Onze harten zijn zo vol van vreugde als we de tijd zien naderen wanneer we Hem gaan ontmoeten van aangezicht tot aangezicht, Degene Die we hebben liefgehad en voor Wie we hebben geleefd, al deze jaren.

⁴ Vele nieuwe bekeerlingen, Here, zijn er gemaakt. En begrijpen dat een grote schare, veertig of vijftig, gedoopt zal worden in Uw Naam, morgenochtend, door de dienst gisteravond. O God, ga alstublieft door, bidden wij, totdat ieder voorbestemd Zaad van God het Evangelielicht heeft gezien en in de kudde is gekomen.

⁵ Wij vragen U ons vanavond achter het Woord te verbergen; verblind ons voor de dingen van de wereld en laat ons Jezus zien. Moge er een Berg der Verheerlijking-ervaring onder ons zijn vanavond, dat we niemand anders zien dan Jezus alleen. Wij vragen het in Zijn Naam, en voor Zijn heerlijkheid, en een betuiging van Zijn Evangelie. Amen.

U mag gaan zitten.

⁶ Ik ga even deze microfoon, of dit lessenaar, even wat zijwaarts draaien, als het in orde is, zodat ik beide kanten van het gehoor kan zien. Ik geloof dat ik deze microfoons hier goed kan krijgen. Goed, even een ogenblik.

7 Wij groeten hier vanavond vanuit de grote gehoorzaal onze vrienden in Arizona, Californië, Texas en over de hele Verenigde Staten via de telefoon. Dit—dit gaat het hele land door, deze dienst vanavond, via de telefoon; dus we vertrouwen erop dat God ons zal zegenen.

8 Kunt u goed horen daar achterin in de zaal aan de linkerkant? Goed, ze zullen nu het telefoonsysteem nagaan om te zien of het werkt, in orde.

9 Iedereen blij vanavond? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Wel, dat is fijn! Aan *deze* kant? [“Amen.”] Amen. Ik ben zo blij om te zien dat u allemaal comfortabel zit.

10 En nu, morgenavond, als de menigte blijft toenemen, zal er ook een directe telefoon zijn. Het is er vanavond. Ik geloof dat sommigen van hen daar zijn in de tabernakel.

11 En morgenochtend kunnen de diensten niet in de tabernakel gehouden worden omdat de . . . er een bloemist daar zal zijn die de kerk versiert voor een huwelijk morgenmiddag. En ze hebben de—de diensten in de ochtend verplaatst naar broeder Ruddell z'n kerk, een van onze medebroeders, en op de hoofdweg hier, 62. Is het afgekondigd? [Broeder Neville zegt: “Ja.”—Red.] Het is afgekondigd. En als het daar te vol raakt, zullen we de rest overbrengen en een andere prediker sturen naar die van broeder Junior Jackson toe in Clarksville. De reden dat we het bij broeder Ruddell hadden: het is hier dichtbij, en we kunnen . . . en we dachten dat u dat gemakkelijker zou kunnen vinden. En dan zullen we er op de een of andere manier voor zorgen. En zien dat we al die mensen morgen dopen, en ik hoop dat er nog een honderd of twee daar bij zullen komen om zich morgen te laten dopen. En nu, morgenavond. . .

12 Ik hou er nooit van om op voorhand aan te kondigen waarover je spreekt, maar één avond in de dienst, of één dag, wil ik spreken over het onderwerp: *Wie is deze Melchizedek?* Want het is een—een onderwerp waarvan ik denk dat we leven in de tijd wanneer deze openbaringen, waarvan het de vraag door de tijdperken heen is geweest: “Wie is deze Man?” En ik geloof dat God het antwoord heeft over wie Hij was. Sommigen zeiden “een priesterschap,” sommigen zeiden “een koning,” sommigen. . . Maar er moet. . .

13 Zolang er een vraag is, moet er een antwoord op die vraag zijn die juist is. Er kan geen vraag zijn zonder dat er eerst een antwoord is.

14 Nu, we vertrouwen erop dat God ons vanavond een zegen zal geven, uit Zijn Woord, terwijl we het lezen.

15 En u hebt. . . Billy zei me u te vertellen dat u echt fijne samenwerking hebt gehad met de mensen hier die zich met het parkeersysteem bezighielden, de politie en alles. Ga zo door; dat is heel erg goed.

¹⁶ We hopen de tijd te zien, misschien in de nabije toekomst, wanneer we misschien de tent hier naar de stad kunnen brengen en hem hier in het sportpark kunnen opzetten waar we een tijdje kunnen blijven, misschien voor een drie of vier weekse opwekking, constant. En hier leren we elkaar maar nauwelijks kennen en dan moeten we “tot ziens” zeggen, en gaan we weer. Maar ik zou graag een keer komen om een geruime tijd te blijven, eens een keer waarbij u zou kunnen blijven zodat we niet na een avond of twee hoeven af te sluiten, maar gewoon blijven en onderwijzen, overdag en ’s avonds, overdag en ’s avonds, steeds maar door. Misschien iemand die naar huis gaat en de kippen voert, de koeien melkt en de volgende week terugkomen en verder gaan met de dienst. Ik—daar hou ik van. Dus, de Here zij met u.

¹⁷ Nu, voordat ik vertrek, misschien zondagmorgen of zondagavond of ergens eens, een van deze diensten— ik weet dat jullie allemaal wachten om de boodschap te horen over de waarheid over *Huwelijk en echtscheiding*, wat één van de grote problemen van tegenwoordig is. En ik ben, net zo zeker als ik hier sta, geloof ik dat het correcte antwoord in het Woord van God staat, en ik geloof dat, dat is waarvoor ik beloofde terug te komen.

¹⁸ En ik neem aan, zover ik weet, voor zover ik weet, wil ik nog een dienst hier in Jeffersonville houden op Paaszondag, en we zullen . . . voor een zonsopgangsdienst, en dan Paaszondag. Dus we zullen het van tevoren aankondigen en proberen de aula misschien te krijgen, indien mogelijk, of waar ook, voor zondag, misschien zaterdag én zondag komen. Moet hierheen vliegen en weer terug want het is dicht bij de tijd. . . Ik moet het eerst nagaan met het schema dat ik heb, en een van mijn—mijn—mijn reisplan in Californië. En onmiddellijk daarna moet ik naar—naar Afrika. Dus, hou contact en bid voor ons.

¹⁹ Nu, vanavond wil ik uw aandacht vestigen op een gedeelte van Gods Woord gevonden in het 4e hoofdstuk van Lukas. Het 4e hoofdstuk en het 16e vers begint het, Jezus Die spreekt.

. . . *Heden is dit Woord in uw oren vervuld.*

²⁰ Nu, we willen daaruit een conclusie trekken, van hoe dynamisch het Woord van God is! Nu, we kunnen allemaal de mechaniek doorkrijgen, maar er is de dynamiek voor nodig om het te laten werken.

²¹ We kunnen de mechaniek van een machine uitvogelen, auto, maar dan is er de dynamiek voor nodig om de wielen in gang te krijgen en te bewegen.

²² Nu, Jezus was teruggekeerd naar—naar Nazareth, waar Hij was grootgebracht. Verderop in de Schriften hier zien we dat ze zeiden: “Wij hoorden dat U *zus en zo* deed in Kapernaüm. Nu, laat ons U dat nu hier zien doen in Uw eigen streek.”

23 Jezus zei: “Een—een profeet is niet zonder eer, behalve in zijn eigen streek.” En, dat is natuurlijk waar je bent grootgebracht, en waar men je kent. En daar had Hij een—een—een slechte naam om mee te beginnen, doordat Hij geboren werd zonder een aardse vader. Ze noemden Hem “een buitenechtelijk kind,” dat Maria eigenlijk zwanger was voordat ze officieel Jozef trouwde. Maar dat is niet zo, we weten dat het niet zo is.

24 En, over dit Schriftgedeelte, wat veroorzaakte dat mijn ogen hierop vielen, was iets wat kort geleden gebeurde in Phoenix, Arizona. Het was de laatste dag van de dienst waarin ik zou spreken op de Internationale Vergadering van de Volle Evangelie Zakenlieden.

25 En op deze conventie was er een bezoeker bij ons, die een Katholieke bisschop was, die—die van “de Chaldeeuwse Ritussen van de Apostolisch-Katholieke Kerk” was; “de Zeer Eerwaarde John S. Stanley, O.S.D.” Hij is “de aartsbisschop van de metropolitaanse Verenigde Staten,” in de Katholieke kerk. *Dit* is toevallig zijn kaart en zijn—en zijn adres.

26 En hij was een bezoeker, bij de Christelijke Zakenlieden, en ik had hem daar de dag tevoren gezien. En toen ik aan het spreken was, op zaterdagavond geloof ik dat het was, of zaterdagochtend bij het ontbijt, en ik . . . Terwijl ik sprak, bleef hij naar me kijken. Ik dacht: “Die man is het zeker oneens met alles wat ik zeg.” En, weet u, u kon—u kon hem gewoon zien; hij bleef z’n hoofd op en neer doen, maar ik wist niet precies wat in hem omging.

27 Dus op zondagmiddag, toen ik opstond om te spreken, wilde ik mijn tekst nemen over *Geboorteweëën*, waar Jezus zei, dat “als een vrouw, een kind barend,” zij is in barensood bij de geboorte. En, dus zou ik van daaruit gaan spreken, als, *Geboorteweëën*, als onderwerp, zeggend dat de wereld nu in geboorteweëën verkeert. Het oude moet worden weggedaan zodat het nieuwe geboren kan worden; net als een—een zaad moet wegrotten om nieuw leven te geven.

28 En hoe de weëën, geboorteweëën, de wereld hebben getroffen! In de Eerste Wereldoorlog kreeg ze een vreselijke wee, want ze hadden gifgas enzovoort dat de wereld bijna kon vernietigen. En in de Tweede Wereldoorlog kreeg ze een andere, zwaardere wee; ze hadden blockbuster-bommen, en ook een atoombom. Ze kan niet nog een geboorteweë doorstaan. Met deze raketten en dingen vandaag—nog één oorlog zal haar de ruimte in gooien, want ze zal nu verlost worden. En er zal een nieuwe aarde zijn. De Bijbel zegt dat dat zal zijn.

29 Onder elke profeet z’n boodschap kreeg Israël een geboorteweë, omdat deze profeten op het toneel zouden komen nadat de theologen en geestelijken de kerk helemaal in een organisatievorm zouden hebben. En toen die profeten op het toneel kwamen met ZO SPREEKT DE HERE deden ze die

kerken schudden en kreeg ze een geboortewee. Tenslotte kreeg ze barenswееën, helemaal tot ze een Zoon van het Evangelie baarde, die het Woord Zelf was dat vlees werd gemaakt.

³⁰ Dus, de gemeente verkeert eigenlijk opnieuw in geboorteweeën vanavond voor het voortbrengen van de Zoon, Zoon van God, om opnieuw te komen. Al onze theologen, al onze systemen, al onze denominaties zijn regelrecht van onder ons weggerot. Dus, we zijn in geboorteweeën, en een boodschap van God werpt de kerk altijd in een nog zwaardere wee, maar na een tijdje zal zij bevallen van een Bruid. Dat Jezus Christus zal voortbrengen voor Zijn Bruid.

³¹ En dan, toen ik dacht dat deze man het zozeer met mij oneens was geweest; toen ik was opgestaan om deze boodschap te spreken, sloeg ik mijn Bijbel open om de bladzijde te vinden.

³² En mijn vrouw had me net een nieuwe Bijbel gegeven voor kerst. Mijn oude Bijbel is ongeveer vijftien jaar oud, en het was bijna in stukken gescheurd. De bladzijden, elke keer dat hij openging, zouden ze eruit vliegen. En, maar ik wist precies waar elk Schriftgedeelte te vinden, dus zou ik nauwgezet in die Bijbel studeren. En ik had net de nieuwe gepakt, want de andere zag er zo haveloos uit om mee naar de kerk te gaan.

³³ En toen ik begon op te slaan in Johannes, waar het Schriftgedeelte gevonden werd, begon ik het 16e hoofdstuk te lezen en het vers waar ik naar op zoek was, was er niet. Dus ik dacht: "Vreemd!" Ik sloeg de pagina's weer om; het was er nog steeds niet.

³⁴ En broeder Jack Moore, uit Shreveport, Louisiana, een boezemvriend van mij, hij zat daar. Ik zei: "Broeder Jack, staat dat niet in Johannes 16?"

Hij zei: "Ja."

³⁵ En deze Katholieke priester stond op van zijn stoel, van onder rond de honderd geestelijken die op het podium zaten; liep tot vlak bij me, met al zijn gewaden en toga's en kruisen, enzovoort, en kwam vlak bij me. En hij zei: "Mijn zoon, wees rustig. God staat op het punt te bewegen."

Ik dacht: "Een Katholieke bisschop die me dat vertelt?"

Hij zei: "Lees het voor uit mijn Boek."

³⁶ En ik las het Schriftgedeelte uit zijn Boek, en nam mijn tekst en ging verder, predikte mijn preek.

³⁷ Daarna, toen ik klaar was—hij stond op nadat ik weg was en zei: "Er is één ding dat gebeuren moet. Daarna moet de kerk uit de knoeiboel komen waar zij in zit, of wij moeten uit de puinhoop komen waar de kerk in zit." Dus het één of het ander.

³⁸ En ik was op weg naar huis terug naar Tucson, die avond. De kinderen huilden om een broodje en ik stopte, om een broodje

te halen bij een klein kraampje. En mijn vrouw zei: “Bill, ik ben nog nooit in mijn hele leven zo zenuwachtig geweest, om jou daar voor te zien staan terwijl je tevergeefs door die Bijbel bladerde.” Zei: “Maakte het je niet nerveus?”

³⁹ Ik zei: “Nee.” Ik zei: “Ik wist dat het daar ergens in stond. Ze hadden de bladzijde er gewoon niet in. Het is een misdruk.”

⁴⁰ En zij zei: “En dan te bedenken dat ik die Bijbel voor je kocht! Het leek alsof elk oog daarbinnen rechtstreeks op mij was gericht.”

⁴¹ En ik zei: “Wel, jij kon daar niets aan doen. Dat was een misdruk in de Bijbel.” Ik zei: “Ze hebben de bladzijde er gewoon nooit ingezet.”

⁴² Wel, ik ging zitten en keek er nog eens naar, gewoon zo perfect als het maar kon zijn; maar het 16e hoofdstuk eindigt, deel, het gedeelte ervan ongeveer zeven centimeter vanaf de onderkant, bij het 17e hoofdstuk aan de andere kant was het hetzelfde. En doordat het een nieuwe Bijbel was, waren die twee bladzijden perfect aan elkaar vastgeplakt, en ik las uit het 17e hoofdstuk in plaats van uit het 16e. “Wel,” ik zei, “dat is allemaal in orde. Het is om een of andere reden.”

⁴³ En net zo duidelijk als u welke stem dan ook zou kunnen horen, kwam er een stem naar mij toe en zei: “Hij kwam Nazareth binnen, naar waar Hij was grootgebracht; en ging de synagoge binnen, zoals het Zijn gewoonte was. En de priester gaf Hem de Schriften om te lezen, en Hij las Jesaja 61. En toen Hij de Schriften gelezen had, ging Hij zitten; gaf de priester de Bijbel terug, het Boek, en ging zitten. En alle ogen van de gemeente waren op Hem gericht. En kostbare woorden kwamen uit Zijn mond. En Hij zei: ‘Heden is deze Schrift vervuld.’”

“Heden is deze Schrift vervuld.”

⁴⁴ Hoe nauwkeurig is de Schrift! Als u dit wilt opmerken, in Jesaja 61:1 tot 2 is waar onze Here uit voorlas, Jesaja 61:1 tot 2. Maar in het midden van het 2e vers van Jesaja 61 stopte Hij. Waar er stond: “De Geest van de Here is op Mij; om het jaar van het welbehagen te prediken,” toen stopte Hij. Waarom? Het andere deel, om oordeel te brengen, was niet van toepassing op Zijn eerste komst, maar Zijn tweede komst. Ziet u, het was daar niet van toepassing. Hoe de Schriften nooit een fout maken! Ze zijn altijd perfect. Jezus stopte precies waar de Schrift stopte, want dat was precies wat er in Zijn dag betuigd zou worden, nu, in die eerste komst. De tweede Komst zal Hij oordeel over de aarde brengen; maar toen niet. Hij zou “het jaar van het welbehagen prediken.”

⁴⁵ Merk op, de Messias, Die op het podium stond om Zichzelf te identificeren met het Woord van belofte voor dat tijdperk. Wat vreemd: de Messias Die daar stond, voor de gemeente! En kijk

naar deze kostbare woorden, wanneer Hij hier zegt: “Om het jaar van het welbehagen te prediken.”

⁴⁶ “Het jaar van het welbehagen,” zoals wij allen weten, als Bijbellezers, was “het jubeljaar.” Dat wanneer alle slaven en gevangenen, zoals zij waren. . . gevangen waren genomen; en een zoon moesten geven om een schuld te betalen; of een dochter om een schuld te betalen, [Leeg gedeelte op de band—Red.] en ze in slavernij waren. Ongeacht hoe lang ze in slavernij waren geweest, of hoe lang ze daar behoorden te blijven; toen het jubeljaar aanbrak, toen de bazuin klonk, kon elk mens vrijuit gaan als hij vrij wilde gaan. [Leeg gedeelte op de band.] U bent vrij. U was geen slaaf meer.

⁴⁷ Maar als u verlangde een slaaf te blijven, dan moest u naar de tempel meegenomen worden, ging bij de tempelpaal staan, en ze namen een priem en boorden een gat in uw oor, en dan moest u die slavenmeester de rest van uw dagen dienen.

⁴⁸ Wat een volmaakt voorbeeld is dat van het Evangelie van Jezus Christus! Wanneer het wordt gepredikt, de tijd van het welbehagen en de tijd van het Jubelfeest; wie dan ook, ongeacht wie u bent, welke kleur u heeft, tot welke kerkgenootschap u behoort, hoe ver dat u in de zonde bent gezakt, of wat er met u aan de hand is: u kunt vrijuit gaan wanneer u de Evangeliebazuin hoort klinken. U bent vrij!

⁴⁹ Maar, als u de boodschap de rug toekeert en weigert het te horen, let op, werd u met een priem in het oor geboord. Dat wil zeggen dat u de grens tussen genade en oordeel hebt overschreden en u nooit het Evangelie weer zult horen. U zult nooit wat verder komen. U moet een slaaf van het systeem zijn waarin u zit, de rest van uw dagen— als u weigert het jaar van het welbehagen te horen.

⁵⁰ Nu, het andere deel ervan, zoals ik zei, hoefde niet te worden beantwoord, want deze komende Messias, een tijd wat nu is, is wanneer Hij oordeel zal brengen.

⁵¹ Nu, hoe konden die mensen ooit falen te zien Wie Hij was? Hoe hebben zij het ooit gemist? Hoe kon het zijn, terwijl het zo duidelijk bekend werd gemaakt en getoond werd? Hoe konden zij het ooit gemist hebben te zien? Terwijl Hij. . .

⁵² Wat een Woord! Denk eraan: “Heden is deze Schrift voor uw ogen vervuld.” Wie zei het? God Zelf, Die de Uitlegger is van Zijn eigen Woord. “Heden is deze Schrift vervuld.” De Messias Zelf, Die in de aanwezigheid van de gemeente staat en een woord uit de Bijbel voorleest dat betrekking heeft op Hemzelf en zegt dan: “Heden is dit Schrift vervuld,” en ze faalden nog steeds om het te zien.

⁵³ Wat een tragedie zou dat zijn, maar het is gebeurd. Het is vele keren gebeurd. Hoe kon het gebeuren? Natuurlijk, zoals het in andere tijden gebeurde, door de mens z'n uitleg van het Woord

te geloven. Dat is wat het heeft veroorzaakt. Die gelovigen in die dagen, zogenaamde gelovigen, namen de uitleg aan van wat de priester over de Schrift had gezegd. Daarom werd Jezus, Die niet tot een van hun gelederen behoorde, of hun genootschappen, werd Hij geëxcommuniceerd uit hun gezelschap.

⁵⁴ En daarom konden zij Hem niet met hen vereenzelvigen, omdat Hij anders was dan zij. De persoon van Jezus Christus was zo uniek dat niemand het had moeten missen zien dat dat de Zoon van God was, omdat Hij de volmaakte identificatie was van de Schrift die over Hem geschreven was.

⁵⁵ Dat is de manier waarop elke Christen wordt gekend: wanneer zijn leven precies de dingen die een Christen behoort te doen, identificeert.

⁵⁶ Hoe Hij daar kon staan en zeggen: “Heden is deze Schrift vlak voor uw ogen vervuld!” Hoe opmerkelijk, hoe zo duidelijk, en toch begrepen die mensen het verkeerd. Waarom? Omdat zij de uitlegging namen van een of andere priesterorde waarnaar zij luisterden.

⁵⁷ En de geschiedenis herhaalt zich altijd. En de Schrift heeft een meervoudige betekenis, en een meervoudige openbaring.

⁵⁸ Bijvoorbeeld zoals er in de Bijbel staat: “dat uit Egypte Ik Mijn Zoon geroepen heb,” naar Jezus verwijzend. Volg dat in de kantlijn en u zult erachter komen dat het ook naar Jakob verwees, dezelfde Schriftplaats. Jezus was Zijn grotere Zoon. Jakob was Zijn zoon, die Hij uit Egypte riep, welke de Scofieldverwijzing en alle andere verwijzingen eraan geven, want dat is de Schrift waarnaar het verwees. Dus het had een—een dubbel antwoord; het sloeg op Jakob die eruit geroepen was en op Jezus Die uitgeroepen was.

⁵⁹ En zo is het vandaag! Het is omdat we ons in zo’n verwarring bevinden en mensen falen om de waarheid van God te zien, is omdat er te veel door mensen gemaakte uitleggingen van Gods Woord zijn. God heeft niemand nodig om Zijn Woord uit te leggen. Hij is Zijn eigen uitlegger.

⁶⁰ God zei in het begin: “Laat er licht zijn,” en er was licht. Dat heeft geen uitlegging nodig.

⁶¹ Hij zei: “Een maagd zal zwanger worden,” en dat werd ze ook. Dat behoeft geen uitleg.

⁶² Wanneer . . . Gods uitlegging van Zijn Woord is wanneer Hij het betuigt en bewijst dat het zo is. Dat is Zijn uitlegging: door het te laten geschieden. Dat is waar Gods uitlegging is: is wanneer Hij Zijn Woord laat geschieden. Dan is Hij het u aan het uitleggen.

⁶³ Zoals er nooit licht was geweest en Hij zei: “Laat er licht zijn,” en het was er: daar is niemand voor nodig om het uit te leggen.

64 Maar wij krijgen er door de mens gemaakte systemen in vermengd, en wanneer u dat doet, u—dan laat u het uit de pas raken. Dat is altijd zo geweest.

65 Maar ik denk nog steeds hoe indrukwekkend het moet zijn geweest. Denk het u in, de Messias! Waarom faalden ze Hem te zien? Want hun eigen leiders, die Hem hadden moeten kennen, die onderlegd in de Schrift hadden moeten zijn, die begrip van de Schrift hadden moeten hebben, zij kleineerden deze Man, en zeiden: “Hij is een buitenechtelijk kind om—om te beginnen. Dat zouden wij niet geloven.”

66 Jaren later—wij geloven dat niet. Wij zouden sterven met het doel om te zeggen dat Hij een maagdelijk geboren Zoon was.

67 En het zal op een dag komen te geschieden dat precies de dingen die we Jehova vandaag zien doen, dat mensen in de eeuwen die komen, als die er zijn, zullen sterven voor de zaak waar we vandaag over spreken. U zult het wel moeten, wanneer het merkteken van het beest opkomt en u niet wordt toegestaan het Evangelie op deze manier te prediken. Wanneer de grote unie van kerken samenkomt, wat nu klaar staat, voor de wereldkerk, zult u uw getuigenis tegenover dit met uw eigen leven moeten verzegelen.

68 U moet het nú geloven. Als die priesters konden opstaan, die Hem veroordeelden, zouden ze Hem niet veroordelen. “Maar,” u zegt, “als ik daar was geweest, had ik *zus en zo* gedaan.” Wel, dat was uw tijdperk niet. Maar dit is uw tijdperk, dit is de tijd.

U zegt: “Wel, als Hij hier was!”

69 De Bijbel zei: “Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer,” Dezelfde; dus, Hij is wel hier. Maar Hij is hier. Naarmate de wereld meer beschaafd is geworden, groter en meer opgeleid is geworden, is Hij hier in de Geest-vorm, die ze niet kunnen doden of ter dood kunnen brengen. Hij stierf eenmaal; Hij kan niet weer sterven. Hij moest vlees gemaakt worden zodat God in het vlees ter dood gebracht kon worden voor de zonde. Maar deze keer kan Hij nooit sterven; het is de Heilige Geest.

70 Nu, om te bedenken dat ze die dingen tegen Hem hadden! Nog iets: dat Hij Zich bij geen van hun gelederen zou aansluiten. Dan, ziet u, maakte dat Hem nog steeds een slecht mens. Hij zou Zich niet aansluiten bij hun—hun organisaties, zou Zich niet aansluiten bij hun priesterschap, en Hij zou er niets mee te maken hebben. En dan, naast dat alles, probeerde Hij af te breken wat zij hadden opgebouwd.

71 Hij ging de tempel binnen. Wij noemen Hem een zachtmoedig Man; dat was Hij—maar vaak begrijpen we niet goed wat zachtmoedigheid is.

⁷² Hij was een Man van mededogen, maar toch begrijpen we soms niet wat mededogen is. Niet menselijk medeleven is geen mededogen. Maar *mededogen* is “de wil van God doen.”

⁷³ Hij ging door de poel van Bethesda, de poort. Daar lagen mensen, grote menigten van ze. Menigten is geen bepaald aantal. Maar daar lagen menigten: lam, blind, kreupel, weggwijnend. En Hij had mededogen voor de mensen, altijd. En Hij ging naar één persoon, die niet lam, blind, kreupel of weggwijnend was; misschien had hij een prostaatprobleem, misschien had hij een kleine kwaal dat aanhield. Hij had het achtendertig jaar lang. Het zou hem niet hinderen, zou hem niet doden. Hij lag op een stromatras. En Hij zei: “Wilt gij gezond gemaakt worden?”

⁷⁴ En de man zei: “Ik heb niemand om mij in het water te zetten, maar terwijl ik kom, wel, stapt er iemand vóór mij in.” Ziet u, hij kon lopen, hij kon zien, hij kon zich verplaatsen, maar hij was gewoon zwak.

⁷⁵ En Jezus zei tegen hem: “Sta op. Neem uw bed op en ga naar uw huis.” En Jezus werd daarover ondervraagd, want herinnert u zich, de Schrift zei dit.

⁷⁶ Geen wonder! Als Hij vanavond naar Jeffersonville zou komen en een dergelijke daad zou stellen, zouden ze nog steeds over Hem praten.

⁷⁷ Maar bedenk: Hij kwam om één ding te doen, was de wil van God. Nu dat wordt gevonden in Johannes 5:19 zult u het antwoord krijgen. Hij zei: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, maar wat Hij de Vader ziet doen, dát doet de Zoon.”

⁷⁸ Nou, zij hadden moeten weten dat dat juist de betuiging was van de profetie van Mozes: “Want de Here uw God zal u een Profeet verwekken gelijk mij.”

⁷⁹ Hebt u opgemerkt, toen Hij de man zag, zei Hij. . . Jezus wist dat hij vele jaren in deze toestand verkeerde. Ziet u, doordat Hij een Profeet was, zag Hij die man in die toestand; en ging daarheen en baande—baande Zich een weg door die mensen, trippelde door de menigte heen, totdat Hij die bepaalde man vond.

⁸⁰ Ging voorbij aan de verlamden, kreupelen, blinden en weggekwijsden, en nog een Man vol mededogen. Maar *mededogen* is “de wil van God doen.”

⁸¹ Nu vinden we Hem, daar Hij Zich niet bij hen zou aansluiten, Hij niets te doen zou hebben in hun gelederen, dat Hij dan een verschoppeling was. Hij wilde niets te . . .

⁸² Bovendien ging Hij op een dag de tempel binnen. Een Man ging daar naar binnen en vond het huis van God, ongeveer net zo bedorven als het vandaag is. Ze waren aan het kopen, verkopen, geld aan het wisselen. En Hij keerde de geldtafels om, nam

touwtjes en vlocht ze en sloeg de geldwisselaars uit de tempel. En keek naar ze met toorn, en zei: “Er staat geschreven:” halleluja, “Mijn Vaders huis is een huis van gebed, en u hebt het tot een rovershol gemaakt. En gij, met uw tradities, hebt de geboden van God krachteloos gemaakt.”

⁸³ O, zou zo'n stel ooit in Hem kunnen geloven? Nee meneer. Ze waren zo als een varken rondgewenteld in de drek van genootschappen en vuil van de dag totdat ze zo kerkelijk bevroren waren tot ze de trillingen van de kracht van Almachtige God niet meer konden voelen. Geen wonder dat de kleine vrouw Zijn kleed kon aanraken en erdoor genezen worden; en een dronken soldaat in Zijn gezicht kon spugen en geen deugd voelen! Het hangt ervan af hoe u het benadert. Het hangt ervan af wat u zoekt. Wanneer u naar de kerk gaat—het hangt ervan af wat u zoekt.

⁸⁴ Nu, we zien Hem daar staan. Ongetwijfeld dat de mensen hem al hadden gewaarschuwd. . . de priester de mensen had gewaarschuwd: “Nu, Hij komt hier aanstaande Sabbat heen, en wanneer Hij komt, luistert u niet naar Hem. Nu, u zou hierheen mogen gaan en er zitten, maar besteed geen aandacht aan wat Hij zegt, omdat Hij niet tot onze groep behoort. Hij is een verschoppeling. Hij heeft geen lidmaatschapskaart. Hij heeft niet eens papieren van een organisatie bij Zich. Hij heeft niet eens zoiets.”

“Wat is Hij?”

⁸⁵ “Een of andere afvallige jongen, die hier geboren werd, onwettig geboorte, door een huis van een timmerman, waarvan een moeder met hem in verwachting raakte voordat ze getrouwd waren en ze de zaak proberen te verbergen met iets bovennatuurlijks.

⁸⁶ “Wij weten dat wanneer de Messias komt, Hij door de galerijen van de hemel neer zal komen en naar onze hogepriester zal gaan en zeggen: ‘Hier ben ik, Kajafas.’” Maar we komen tot ontdekking dat Hij het niet op die manier heeft gedaan, omdat het niet die manier in het Woord geschreven stond. Het was een door mensen gemaakte traditie die ze ertoe bracht dat te geloven.

⁸⁷ Het Woord zei dat Hij precies zou komen op de manier waarop Hij kwam. En daar stond Hij, het Woord lezend, en zeggend tegen ze: “Deze dag is deze Schriftplaats vervuld voor uw ogen.” En nog falen ze Hem te zien, of Hem te herkennen, zoals ze in alle andere tijdperken deden.

⁸⁸ Noach had hetzelfde kunnen zeggen, de dag dat hij de ark binnenging en de deur dichtging. Mozes had dat raam boven in de ark kunnen openzetten, over de menigte kunnen kijken. . . Bedenk: God sloot de deur. En hij had kunnen zeggen: “Deze dag is deze Schriftplaats voor uw ogen vervuld,” maar het was

toen te laat voor hen. Hij had honderdtwintig jaar gepreekt, om te proberen hen in die boot te krijgen die hij had gebouwd, hen vertellend dat de Schrift zei: “ZO SPREEKT DE HERE, het zal gaan regenen,” maar zij wachtten te lang. Maar Noach zou dat gemakkelijk gezegd kunnen hebben: “Vandaag, deze dag, is de Schrift vervuld.”

⁸⁹ Mozes—dezelfde dag dat de Vuurkolom neerkwam op de berg Sinai en een getuigenverklaring aflegde met betrekking tot zijn getuigenis, had Mozes kunnen zeggen: “Heden is deze Schrift vervuld.”

⁹⁰ Mozes, weet u, was een geroepen man van God, een profeet. En toen hij geroepen werd, doordat hij een profeet was, moest hij een bovennatuurlijke ervaring hebben. Om een profeet te zijn—hij moest God van aangezicht tot aangezicht ontmoeten en met Hem spreken. En nog iets: wat hij zei moest komen te geschieden of niemand zou hem hebben geloofd.

⁹¹ Dus, niemand heeft het recht zichzelf zo te noemen totdat hij van aangezicht tot aangezicht met God heeft gesproken, ergens achterin een woestijn, waar hij God zelf ontmoette. En al de atheïsten ter wereld zouden het niet uit hem weg kunnen verklaren; hij was daar—hij wist dat het was gebeurd. Iedere Christen zou die ervaring moeten hebben voordat zij wat ook maar zeggen over een Christen te zijn. Uw eigen ervaring!

⁹² Ik sprak met mijn neef een tijdje geleden, een kleine Katholieke jongen, die zei: “Oom Bill, ik ben van het kastje naar de muur gelopen, overal heen te gaan om iets te proberen te vinden.” Avond aan avond, voordat deze bijeenkomst begon, heeft hij geschreid. En 's nachts heeft hij dromen gedroomd dat hij binnenkwam en voor naar het altaar liep, waar, het prediken, en te bekennen dat hij verkeerd is geweest.

⁹³ Ik zei: “Melvin, ongeacht waar je heen probeert te gaan, van hoeveel kerken je lid wordt, hoeveel ‘weesgegrootjes’ je zegt of hoeveel zegeningen je van mensen krijgt, je moet wedergeboren worden uit de Geest van God. Het is het enige dat het menselijk hart zal bevredigen.”

⁹⁴ Dat is...Ik weet dat ze vandaag de dag een vervangingsmiddel hebben voor wedergeboren te worden, alleen de prediker de hand te schudden en je naam in het boek zetten. Maar vrienden, dat is een dogma. Het is niet een Bijbelse waarheid. Als het dat zou zijn, zou de Handelingen van de apostelen in het 2e hoofdstuk als volgt moeten luiden: “Toen de dag van Pinksteren vervuld werd, liep de voorganger naar voren en schudde de mensen de hand.”

⁹⁵ Maar stond: “Toen de dag van Pinksteren vervuld werd,” bij de inhuldiging van de Gemeente, “kwam er een geluid uit de hemel als een machtige, ruisende wind, en het vulde heel het huis waar zij zaten.” Dat is hoe de Heilige Geest de eerste keer kwam.

Dat is hoe het elke keer sinds die tijd gekomen is. Hij is God en verandert niet. Nu, het doet mensen struikelen.

Zij zeggen: “Dat was voor een andere dag.”

⁹⁶ Wel, Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Elke keer dat de gemeente ooit de Heilige Geest ontving, is het altijd gekomen zoals Hij de eerste keer kwam, onder dezelfde voorschrift, Handelingen 2:38; is nooit veranderd, zal ook nooit veranderen.

⁹⁷ Zoals een doktersvoorschrift voor een ziekte. Hij schrijft een voorschrift voor een ziekte (een dokter). En het naar een of andere kwakzalver apotheker nemen, en doet hij er te veel van het tegengif in, is het zo zwak dat je er niets aan hebt; doet hij er te veel van het gif in, zal het je doden. Het moet precies geschreven worden volgens het zeggen van de dokter.

⁹⁸ En het doktersvoorschrift over hoe de Heilige Geest te ontvangen is ons gegeven door dokter Simon Petrus op de dag van Pinksteren. “Ik zal u een voorschrift geven. Bekeert u een ieder van u en worde gedoopt in de Naam van Jezus Christus voor de vergeving van zonden en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. Want het voorschrift is aan hen die verre zijn en zelfs zovelen als de Here, onze God, zal roepen.” Het eeuwige voorschrift!

⁹⁹ Mozes had deze ervaring gehad. Hij ging het land in en hij begon de mensen te vertellen: “Ik ontmoette een Vuurkolom. Het was in een brandende struik. En Hij vertelde mij om u te vertellen: ‘IK BEN DIE IK BEN. Ga heen; Ik zal met u zijn. Neem de stok in uw hand op en houd hem omhoog over Egypte; wat u ook vraagt, het zal worden gedaan.’”

Wel, waarschijnlijk heeft een of andere priester gezegd: “Onzin!”

¹⁰⁰ Maar toen zij de echte feiten hiervan zagen komen te geschieden, konden ze het niet langer tegenhouden. Zij wisten dat hij door God gezonden was.

¹⁰¹ Dan, als Mozes zei dat hij dat zag, en ervan getuigde dat het de waarheid was, dan is God verplicht, als dat de waarheid is, om te identificeren en te betuigen dat die man z'n woord de waarheid is. Dat is waar.

¹⁰² Als Jezus Christus daar stond en die dag voorlas: “Heden is dit Woord voor u vervuld,” is God verplicht dat Woord te laten geschieden.

¹⁰³ Staan wij hier vanavond en zeggen “dat Jezus Christus Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer.” Dan is God verplicht te bewijzen dat dat zo is, want het is Zijn Woord. Nu, wat doet het? Er is geloof voor nodig om het te geloven. Er is geloof voor nodig om Zijn Woord te geloven, dat het de waarheid is.

¹⁰⁴ Merk op, wat er gebeurde, toen Mozes de kinderen eruit bracht en al degenen die hem volgden. Degenen die niet volgden, bleven in Egypte. Maar degenen die Mozes volgden, toen ze uit de Rode Zee kwamen, en de woestijn in kwamen—God daalde neer op de berg Sinaï. Die Vuurkolom zette de hele berg in vuur, en een Stem sprak daaruit, en God gaf de tien geboden.

¹⁰⁵ Mozes had daarheen kunnen lopen voor het volk en zeggen: “Deze dag komt de Schrift dat ik u als Zijn profeet heb verteld te geschieden, deze dag. Ik heb u verteld dat God mij ontmoette, en daarboven in een brandende struik, in een Vuurkolom, en Hij zei, dit: ‘Ik zal . . . Dit zal een teken zijn. U zult die mensen regelrecht terug naar deze plaats hier brengen.’ En daar is God, in dezelfde Vuurkolom waarin ik u vertelde dat Hij was, daarginder op de berg. Heden is deze profetie vervuld. Hier is Hij, om te betuigen dat de dingen die ik heb gezegd de waarheid zijn.”

¹⁰⁶ God, geve ons meer van zulke mannen, die eerlijk zijn en oprecht en de waarheid vertellen, zodat God Almachtig zou kunnen betuigen dat Zijn Woord nog steeds de waarheid is! Hij blijft Dezelfde gisteren en voor immer. Waarom zou Hij het niet doen? Hij beloofde het te doen.

¹⁰⁷ Jozua had hetzelfde kunnen zeggen, de dag dat hij terugkwam naar Kades-barnea, waar ze zo ver in de woestijn hadden gereisd. Ze betwijfelden of het land wel het soort land was dat God zei dat het zou zijn. Maar God zei hen dat het een goed land was, dat het vloeide van melk en honing. En Jozua en Kaleb waren de enige twee die het zouden geloven, van de andere tien die vertrokken. Toen zij terugkwamen, hadden ze het bewijs; ze hadden een tros druiven die alleen twee sterke mannen konden dragen.

¹⁰⁸ Jozua en Kaleb hadden daarzo kunnen staan en zeggen: “Heden is deze Schrift vervuld. Hier is het bewijs dat het een goed land is.” Zeker. Waarom? “Daar is het bewijs dat het een goed land is. Waar zou u ooit zulke dingen krijgen, in Egypte? Zulke plaatsen waren er niet. Maar heden is deze Schrift vervuld.”

¹⁰⁹ Hij had hetgeen, hetzelfde kunnen zeggen toen hij profeteerde en zei dat de muren van Jericho zouden instorten nadat ze er zeven keer omheen hadden gemarcheerd, zeven dagen, zeven keer per dag. En toen ze er die laatste keer omheen marcheerden, vielen de muren om. Jozua had kunnen opstaan en zeggen: “Heden . . . de Hoofdkapitein van de legerschare des Heren, Die me weken geleden vertelde dat het zo zou gebeuren—heden is deze Schrift vervuld.” Daar lagen de muren, plat op de grond. “Kom op, laten we het innemen. Het behoort aan ons. Heden is deze Schrift vervuld.”

¹¹⁰ Hoe wonderbaar, mannen van God die hebben gestaan voor de dingen die juist zijn!

111 Israël, bij de rivier, toen ze het land in bezit namen, naar de overkant gingen. Hoe zouden ze het gaan doen? Het is de maand april. De overstromingen komen naar beneden omdat de sneeuw aan het smelten is boven in Judea. O, wat een armzalige generaal leek het dat God was, om Zijn volk daar te brengen in de maand april toen de Jordaan hoger was dan die ooit was. Soms . . .

112 Ik zou hier even kunnen stoppen als ik de tijd had om u even een kleine tip te geven. Soms zou u daar misschien met kanker kunnen zitten of zou u er misschien met een ziekte kunnen zitten; denkt u: “Waarom zou ik als Christen in zo’n situatie zijn? Waarom zou ik zo zitten als ik een Christen ben?” Soms laat God de dingen zo donker worden dat u niet naar boven, om u heen, of waar ook maar kunt kijken en dan komt Hij en baant er een weg voor u doorheen, zodat u zou mogen zeggen: “Heden wordt deze Schrift vervuld, wat Hij beloofde te doen.”

113 Hij liet de Hebreeuwse jongelingen regelrecht de vurige oven inlopen. Ze zeiden: “Onze God is bij machte ons te bevrijden van dit vuur in de oven. Maar desalniettemin zullen we niet voor uw beeld neerbuigen.” Toen ze daar uitliepen met de reuk van de oven op hen . . . zonder reuk van de oven op hen, liever gezegd, hadden ze kunnen zeggen: “Heden is deze Schrift vervuld.”

114 Toen Daniël uit de leeuwenkuil kwam, had hij hetzelfde kunnen zeggen.

115 Johannes de Doper. Na vierhonderd jaar van kerkelijk onderwijs— geen wonder dat die kerk toen in zo’n warboel verkeerde! Toen hij in de woestijn verscheen, aan de Jordaan—hij had daar aan de oever kunnen staan, zoals hij deed, en zeggen: “Heden is deze Schrift, Jesaja 40, vervuld.”

116 Hoe ik hier zou kunnen stoppen en u zeggen wat die oude priester mij vertelde! Zei: “Zoon, u hebt die boodschap nooit afgemaakt.”

Ik zei: “Houd u stil.”

Hij zei: “Bedoelt u dat die Pinkstermensen dat niet zien?”

Ik zei: “Nee.”

117 Hij zei: “Ik zie het.” En een Katholieke priester nog wel! Jaja. Hij zei: “Waarom bent u niet doorgegaan?”

Ik zei: “Houd u stil.”

Hij zei: “Glorie zij God! Ik zie het.”

118 En ongeveer op dat moment viel de Heilige Geest op zijn zuster die daar in de samenkomst zat. En zij stond op, sprak in onbekende tongen en gaf de uitleg van precies datgene waar de priester en ik het over hadden op het podium. De hele kerk, de hele plaats, ging over in een gebrul. Werd meegenomen naar Oral Robert z’n conventie vorige week, of de week daarvoor, en was het onderwerp van gesprek op de conventie. Hoe dat die

priester . . . Onder de Heilige Geest zittend, het daar openbaarde door een vrouw, zijn zuster geloof ik dat het was, van wat er daarboven op het podium plaatsvond—en die zaak openbaarde dat wij verborgen hielden.

119 Het uur waarin wij leven; deze dag is deze Schrift vervuld. Deze dag zijn de avondlichten gekomen, en we falen het te zien. Merk op.

120 Johannes zei: “Deze dag, ik ben ‘de stem van één roepende in de woestijn,’ zoals de profeet Jesaja gezegd heeft: ‘Bereidt de weg voor de Heer.’”

121 Zij begrepen het niet. Zeiden: “O, u bent Jezus . . . u—u bent de Christus,” liever gezegd.

122 Hij zei: “Ik ben niet de Christus.” Hij zei: “Ik ben niet waardig Zijn schoenen los te maken. Maar,” zei hij, “Hij staat ergens onder u,” want hij was er zeker van dat Hij daar zou zijn. Hij zou er in zijn dag zijn, want God vertelde hem dat hij de Messias zou voorstellen.

123 Op een dag kwam er een jonge Man daar aanlopen en hij zag iets als een Licht boven op Hem, een teken. En hij riep uit: “Zie, het Lam van God! Heden is deze Schrift voor u vervuld.” Zeker.

124 Op de dag van Pinksteren, hoe Petrus opstond en hun Schrift citeerde van Joël 2:38. Toen ze allemaal lachten, die mensen. Ze konden niet in hun eigen taal spreken. Ze kraamden er wat in een andere taal uit. De Bijbel zei “verdeelde tongen.” *Verdeeld* is een “gescheiden” tong, niets zeggend, alleen maar een gebrabbel. Rondrennend als een stel dronken mensen!

125 Zij zeiden allen: “Wel, deze mensen zijn dronken. Kijk naar ze, kijk hoe ze zich gedragen, hoe die vrouwen en mannen. Ze zijn wanordelijk,” zei die religieuze groep van die dag.

126 Petrus stond op te midden van hen, zei: “Mannen en broeders, u die in Jeruzalem woont en u die in Judea woont, laat het u bekend zijn dat dezen niet dronken zijn zoals u veronderstelt, aangezien het het derde uur van de dag is. Maar dit is dat waarvan werd gesproken door de profeet Joël: ‘Het zal komen te geschieden in de laatste dagen: Ik zal Mijn Geest uitstorten op alle vlees.’ Deze dag werd deze Schrift vervuld.” Zeker.

127 Luther was precies op tijd. Wesley was precies op tijd. Pinksteren kwam precies op tijd. Niets uit de orde.

128 Nu, ik vraag u om het tijdperk en de tijd te beschouwen waar we nu in leven met het beloofde Woord voor vandaag. Als vroeger in andere tijdperken men kon zeggen: “deze dag is deze Schrift . . .” “deze dag is deze Schrift . . .” Wat dan met het Schrift voor *déze* dag? Wat er beloofd is voor *déze* dag? Waar staan wij? In welk uur leven wij, wanneer de klok, de wetenschappelijke klok, drie minuten voor middernacht slaat? De wereld heeft de kriebels gekregen. De kerk bevindt zich in

een bed van corruptie. Er, niemand weet waar ze staan. Welke tijd van de dag is het? Wat met de Schrift voor déze dag? De toestanden van de kerk—of, de toestanden van de kerk vandaag!

¹²⁹ In de wereld, de politiek—ons wereldsysteem is net zo verrot als het maar kan zijn. Ik ben geen politicus. Ik ben een Christen. Maar, het is mijn zaak niet om over de politiek te praten, maar ik wil alleen maar zeggen dat ze aan beide kanten verrot zijn.

¹³⁰ Ik heb één keer gestemd: dat was voor Christus; ik moet winnen. De duivel stemde tegen mij en Christus stemde vóór mij; het hangt ervan af welke kant ik mijn stem uitbreng. Ik ben blij dat ik die op Hem heb uitgebracht; laat de wereld zeggen wat ze willen. Ik geloof nog steeds dat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer. Hij zal het bewijzen. Hij zal het zeker. Zeker.

De toename in criminaliteit, verwilderde jeugdgedrag!

¹³¹ Kijk naar ons land, eens de bloem van de aarde— onze grote democratie werd daar gevormd in— in de...bij de onafhankelijkheidsverklaring, en de onafhankelijkheidsverklaring werd ondertekend en we hadden een democratie, en onze grote voorvaderen en de dingen die zij deden; we hadden een grote natie.

¹³² Maar ze is nu aan het rotten en aan het afbrokkelen en aan het beven en aan het instorten. En mensen proberend te belasten om geld te krijgen om daarheen te sturen om vriendschap te kopen met hun vijanden; ze smijten het terug in ons gezicht. Eén wereldoorlog, twee wereldoorlogen en nog steeds verder op weg naar een derde. Zeker. De politiek is verrot, bedorven, verrot tot op de bodem. Precies wat Mattheüs 24 zei dat het zou zijn: “Natie zou tegen natie zijn, koninkrijk tegen koninkrijk.” Al deze dingen zouden plaatsvinden. Laten we hier nu over nadenken. Goed.

¹³³ Let op een andere: de toename van wetenschappelijk onderzoek. Nu, eens, alleen maar een...Mijn grootvader ging mijn grootmoeder bezoeken in een ossenwagen. Nu is het een straalvliegtuig, of zelfs een baan de lucht of de ruimte in. Het is geweldig...Hoe, wie zei dit? Daniël 12:4, zei: “Kenniss zal toenemen in de laatste dagen.” We zien het uur waarin we leven. Let op: nu, de—de toestand van de wereld, de toestand van de wetenschap.

¹³⁴ En let vandaag ook op, in ons onderwijssysteem. Nu, probeer dit niet te ontkennen. Ik heb de krantenknipsels—seks te onderwijzen in onze kerk—...in onze scholen, van jonge studenten, om seksuele relaties met elkaar te hebben om te zien of ze kunnen paren in de wereld. Ja meneer.

¹³⁵ En in ons priesterschap dan? Vanavond heb ik een stuk uit de krant. Daar in Los Angeles, Californië over waar een groep geestelijken, Baptisten en Presbyterianen, predikers, een stel homoseksuelen binnenbrachten en homoseksualiteit praktiseerden—zeggend dat ze probeerden hen tot God te

brengen. Terwijl dat één van de vervloekingen van het uur is, een Sodomet! En de politie arresteerde ze zelfs.

¹³⁶ Waar bevinden we ons nu? Ons hele systeem is van onder ons weggerot. Ik zag dat de toename van homoseksualiteit in de Verenigde Staten heeft toegenomen met twintig of dertig procent tegenover vorig jaar. Denk dat in, mannen levend met mannen, precies zoals ze in Sodom deden.

¹³⁷ Toename van criminaliteit, verwilderde jeugdgedrag! In welk uur leven wij? Deze dag is dit Woord van profetie vervuld.

¹³⁸ De religieuze wereld, de kerk zelf, de kerk, de eruit-geroepen gemeente, die wij de eruit-geroepen gemeente noemen, het laatste gemeentetijdperk, het Pinkstergemeentetijdperk, waar is die? Ze is in Laodicea, zoals de Schrift zegt.

¹³⁹ Vandaag hebben ze de slagbomen verlaagd. Hun vrouwen zijn half gekleed. Hun mannen zijn . . . Het is een afschuwelijk iets! Sommigen van hen drie of vier keer getrouwd, in de diakenraden en al het andere. Ze hebben het laten varen en corruptie binnengebracht omdat ze in raadsvergaderingen hebben gezeten en de plaats hebben genomen met de wereld.

¹⁴⁰ En vandaag hebben ze betere gebouwen dan ooit. Op één plaats, één van hen is een auditorium van vijftig miljoen dollar aan het bouwen, vijftig miljoen dollar! Pinkstermensen! Het was vroeger op de hoek, vijftientwintig jaar geleden, dat ze daar op een tamboerijn sloegen. Zeiden: "Wij . . ."

¹⁴¹ Omdat, zei de Schrift, in Openbaring 3, u "rijk" bent, zei: "Ik ben rijk. Ik zit als een koningin. Ik heb niets van node.' En weet jij niet dat gij ellendig zijt, jammerlijk, arm, naakt, blind, en het niet weet!"

¹⁴² Heden is deze Schrift vervuld in uw ogen. Amen! *Amen* betekent "zo zij het." Ik beamen mezelf niet, maar ik bedoel dat ik geloof dat het de waarheid is. Heden is deze Schrift vervuld.

¹⁴³ De Pinkstergemeente verkeert in een Laodicea-toestand. O, ze springen en schreeuwen en gaan nog steeds tekeer wanneer de muziek dreunt. Wanneer de muziek ophoudt te dreunen of de beatnik-muziek die sommigen spelen en het Christen noemen, en wanneer dat ophoudt, is al de heerlijkheid weg. Ja.

¹⁴⁴ Als het echte lofprijzing van God is, zijn er niet genoeg fluiten of genoeg—genoeg macht in de wereld om het tegen te houden. Wanneer het werkelijk van God komt, is er geen muziek voor nodig om opgezweept te worden. Er is de Geest van God voor nodig om erop neer te komen. Dat is wat het doet.

¹⁴⁵ En dat zijn ze al lang vergeten, omdat ze de gave van de Heilige Geest hebben verklaard als: "eerste bewijs van spreken in tongen." En ik heb duivels en heksen in tongen horen spreken.

¹⁴⁶ De Heilige Geest is het Woord van God in u dat Zichzelf identificeert door dat Woord aan te nemen. Daarbuiten kan het

de Heilige Geest niet zijn. Als het zegt dat het de Heilige Geest is en één woord van die Bijbel ontkent, kan het niet de Heilige Geest zijn. Dat is het bewijs, of u het gelooft of niet.

¹⁴⁷ Merk op, een ander groot teken. De Joden zijn in hun thuisland; hun eigen natie, hun eigen geld, een lid van de Verenigde Naties. Ze hebben hun eigen leger. Ze hebben alles. Ze zijn in hun thuisland; en Jezus zei: “Leer een gelijkenis van de vijgenboom.” Daar zijn ze, weer terug in hun land. Deze dag is deze Schrift vervuld; de Joden in hun thuisland.

¹⁴⁸ Deze dag is deze Schrift vervuld, het Laodicea-gemeentetijdperk.

¹⁴⁹ Deze dag is deze Schrift, Mattheüs 24, vervuld. De wereld bevindt zich in verderf, de hele zaak; naties tegen naties, aardbevingen op diverse plaatsen, grote wervelwinden die neerkomen, die de naties doen schudden enzovoort, grote rampen overal. Deze dag is deze Schrift vervuld.

¹⁵⁰ Nu, we hebben de toestand van de wereld ontdekt. We zien waar de kerk normaal—normaal, organisatie, denominatie, we zien waar zij zijn. We zien waar de naties zijn. En wij zien dat deze dag deze beloften vervuld zijn.

¹⁵¹ Nu, maar in deze dag zal er een super, Koninklijk Zaad van Abraham komen. Dat is precies wat het zou zijn: zou een Koninklijke Bruid voor de Koninklijke, beloofde Zoon zijn. Zoals ik gisteravond sprak, zal het geen natuurlijk zaad zijn, het zal een geestelijk zaad zijn. Er zal een geestelijke Bruid opstaan die het Koninklijke Zaad zal zijn van het koninklijke geloof van Abrahams koninklijke Zoon. Zij zal op het toneel gaan komen in de laatste dagen, en de tijd en de plaats is een belofte die Haar is gegeven.

¹⁵² Overeenkomstig Maleachi 4, een Schriftplaats, moet er een boodschap opkomen die de harten van de mensen regelrecht terug tot de apostolische vaders zal doen schudden. Er zal een op het toneel verrijzen, in de kracht van Elia, die op het toneel zal verrijzen; een wildernis-mens, die eruit zal komen en een boodschap zal hebben die regelrecht weer terug naar het Woord zal gaan. Dat is het uur waarin we leven.

¹⁵³ Bedenk dan—nu, ik vraag u het in dit uur, u mensen hier van Jeffersonville. In 1933, het bovennatuurlijke Licht dat ginds op de rivier neerdaalde die dag toen ik er vijfhonderd doopte in de Naam van Jezus Christus, als een jongen van ongeveer twintig jaar oud. Wat zei het, Jeffersonville? Wat was het daar aan het eind van Spring Street, toen de *Courier Journal*, ik geloof dat het de *Louisville Herald* was, er het artikel over opnam? Het ging helemaal over de Associated Press helemaal tot in Canada. Doctor Lee Vayle knipte het uit de krant, helemaal boven in Canada, in 1933.

¹⁵⁴ Toen ik mijn zeventiende persoon aan het dopen was, onder deze Getuige; en u kent de rest van het verhaal. En toen ik daar deze zeventiende persoon stond te dopen, kwam er een licht neer uit de hemel, dat daarboven neerscheen als een ster die uit de hemel was gevallen. Een stem zei: “Zoals Johannes de Doper werd gezonden om de voorloper te zijn van de eerste komst van Christus, zal uw boodschap Zijn tweede komst voorafgaan, in heel de wereld.” Heden is deze Schrift vervuld.

¹⁵⁵ Deze dag! God beloofde het. Wat gebeurde er? Deze dag is het rond de wereld gegaan.

¹⁵⁶ En toen God daar neerkwam en dat zei toen ik een jonge man was, in een brandende struik, of een struik daarginds, in brand door een Vuurkolom, hierboven bij Wathens huis op de Utica Pike; toen ik water daarginds droeg van die schuur naar een illegale stokerij; u kent de waarheid ervan. Hij zei: “Rook nooit, drink nooit of verontreinig je lichaam nooit, want er is een werk die je te doen staat wanneer je ouder wordt.” Ik getuig dat dat de waarheid is, dat ik het zag. En God heeft, zoals Hij bij Mozes deed, voor de gemeente daarginds gesproken en zei: “Dit is de waarheid.”

Heden is deze Schrift vervuld in ons midden.

¹⁵⁷ Let op wat Hij zei over de onderscheiding en hoe het zou zijn; van het opleggen van handen op hen tot het kennen van het geheim van het hart. Heden is deze Schrift vervuld, voor onze eigen ogen.

¹⁵⁸ Deze beloften die gedaan werden; merk op: al deze beloften werden betuigd en vervuld door de God van de belofte. Kijk wat er vanavond in Washington DC hangt, de foto van de Engel des Heren!

¹⁵⁹ Zoals George J. Lacy, het hoofd van de FBI, vingerafdrukken en documenten voor de overheid van de Verenigde Staten, die het onderzocht vanuit Houston, Texas en zei: “Dit is het enige bovennatuurlijke Wezen dat ooit in heel de wereld werd gefotografeerd.” Hij zou het moeten weten; hij is de beste die er in de wereld is, ervoor.

¹⁶⁰ Merk op: daar hangt het, als de waarheid, dezelfde Vuurkolom die Israël daarginds in de woestijn leidde. Die leidt vandaag, dezelfde soort boodschap, van: “Kom weg uit Egypte!”...?..Heden is deze Schrift vervuld. U kent de boodschap die Hij sprak.

¹⁶¹ Kijk naar het visioen van Tucson, drie jaar geleden, toen ik hier op de laan stond. Toen, vijf jaar daarvoor, Hij zei: “De dag dat de stad voor die poort een paal in de grond slaat, wend je dan richting het Westen.” De mensen van mijn Tabernakel die hier zijn kennen die pro- . . . die—die tijd. Dat is juist.

162 En de dag dat meneer Goynes en de anderen daarboven waren en die paal in de grond sloegen, zei ik tegen de vrouw: “Er is hier wat over.”

Ze zei: “Wat is het?”

En ik ging naar binnen en keek in mijn boekje. Daar stond het.

163 En die volgende ochtend, om tien uur, toen ik daar in mijn kamer daar zat, rond tien uur, kwam de Engel des Heren neer. Hij zei: “Ga naar Tucson. Je zult ten noordoosten van Tucson zijn en daar zullen zeven engelen in een cluster komen die de hele aarde om u heen zullen doen schudden.” En zei: “Het zal je van daar worden gezegd.”

164 Hoevelen herinneren zich dat, hier, lang voordat het gebeurde? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Er zitten mannen hier in dit gebouw vanavond die daar stonden toen het gebeurde.

165 En zei: “De zeven zegels, van de verborgen mysteries van de gehele Bijbel, zullen worden geopend, en Openbaring 10 vervullen, dat in de boodschap van de zevende engel deze dingen zouden komen te geschieden.” Heden is deze Schrift vervuld voor onze ogen. Heden is deze Schrift vervuld.

166 Vorig jaar, op dezelfde plaats staande, meneer Wood hier en ik, de heuvel opgaand, in een wat, treurend over zijn vrouw die ziek was— de Heilige Geest zei: “Raap een steen op, die daar ligt. Gooi hem omhoog in de lucht. Wanneer hij neerkomt, zeg: ‘ZO SPREEKT DE HERE: oordeel zal de aarde treffen.’ Vertel hem dat hij de hand van God zal zien in de komende paar uren.”

167 Ik vertelde het meneer Wood; die vanavond aanwezig is. En ik geloof wel acht of tien van de mannen, of vijftien, die daar op dat moment waren toen het plaatsvond; de volgende ochtend, waar de Here neerkwam in een wervelwind en de berg om ons heen er uitscheurde en de toppen van de bomen er afsneed en drie dreunen maakte en zei: “Oordeel is op weg naar de Westkust.”

168 Twee dagen daarna zonk Alaska bijna onder de aarde. En sindsdien, op en neer langs de kust, de uitbarstingen van Gods oordeel tegen dat geestelijke scherm. Er is een ijzeren gordijn, er is een bamboe gordijn, en er is een zonde gordijn.

169 De beschaving is met de zon mee gereisd; het Evangelie ook. Ze zijn uit het oosten gekomen en naar het westen gegaan, zoals de zon gaat. En nu is het aan de Westkust. Het kan niet verder gaan; als het verder gaat, zal het weer terug in het oosten zijn.

170 De profeet zei: “Er zal een dag komen die niet nacht of dag genoemd kan worden,” een sombere dag, een heleboel regen en mist, net genoeg om te weten hoe lid te worden van een kerk of je naam in een boek te zetten. “Maar het zal licht zijn tegen de avondtijd.” Heden is deze Schrift vervuld.

¹⁷¹ Dezelfde—dezelfde z-o-n die opkomt in het oosten is dezelfde z-o-n die ondergaat in het westen. En dezelfde Z-o-o-n van God Die in het oosten kwam en Zichzelf betuigde als God gemanifesteerd in het vlees, is dezelfde Z-o-o-n van God hier in het westelijk halfronnd Die Zichzelf vanavond onder de gemeente identificeert: Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Het avondlicht van de Zoon is gekomen. Heden is deze Schrift voor ons vervuld.

¹⁷² Waar zijn we in dit Abrahamitische tijdperk? Waar bevinden we ons, in deze grote tijd waarin we staan, het grote uur waarin we leven? Al de visioenen zijn vervuld.

¹⁷³ Wat dan toen een kleine predikervriend van ons hier, medezustergemeente, Junior Jackson, op een avond naar ons toe kwam ruzen, mij daarginds, zei: “Ik had een—een droom, broeder Branham, die me dwarszit. Ik zag alle broeders vergaderd op een heuvel.” En zei: “Boven op deze heuvel onderwees u ons aan de hand van letters die geschreven waren, leek het, in wat letters die de tijd in de rots had uitgehouwen. Toen u daarmee klaar was, dat allemaal klaar was, zei u ons, zei: ‘Kom dichterbij,’ en we kwamen allemaal dichterbij.”

¹⁷⁴ Zei: “U haalde van ergens iets vandaan en het leek op, kreeg zoiets als een koevoet, en wipte de top van deze kleine piramide open. En toen dat gebeurde,” zei: “granieten rots, zonder schrift erop. En u zei ons om ‘hierin naar te kijken.’” En jullie allen . . . “We begonnen allemaal te kijken.” Zei: “Ik draaide m’n hoofd om, en ik bemerkte dat u naar het westen ging, zo hard als u kon, in de richting van het ondergaan van de zon.” Hoevelen herinneren het zich? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

¹⁷⁵ En ik stond daar een poosje tot de Heilige Geest het openbaarde. Ik zei: “De hele Bijbel, zoveel als aan de mens is geopenbaard, door rechtvaardiging, heiliging, de doop van de Heilige Geest—de doop in Jezus’ Naam en al deze dingen, is geopenbaard; maar er zijn geheimen, die er binnenin zijn verborgen, want de Bijbel is verzegeld met zeven zegels. Ik moet dáárheen gaan om het te vinden.”

¹⁷⁶ Die ochtend toen die zeven engelen neerkwamen en de aarde deden schudden en rotsen alle kanten op vlogen, stonden daar zeven engelen en zeiden: “Keer terug naar Jeffersonville van waar u vandaan kwam, want de zeven zegels van de zeven geheimenissen zullen worden geopend.”

¹⁷⁷ Hier zijn we vandaag en begrijpen *Slangenzaad*. Over een paar dagen, zo God het wil, zullen we de correctheid van *Huwelijk en Echtscheiding* begrijpen. En al deze dingen die God heeft geopend, elk zegel, de geheimenissen, sinds de grondlegging van de wereld. En we hebben ons verheugd in de tegenwoordigheid van Zijn zegeningen! Dat is waar. Heden is deze Schrift . . .

178 Het tijdschrift *Life* had er een artikel over: “Mystieke cirkel van licht gaat omhoog in de lucht boven Tucson en Phoenix,” op dezelfde wijze als dat ik u het vertelde, bijna een jaar voordat het gebeurde, hoe het zou zijn, en als een driehoek. De foto hangt in de kerk daarginds. Jullie die dat tijdschrift hebben genomen, hebben het. Daar was het, precies. Ze zeiden: “Het is zevenentwintig mijl hoog en dertig mijl in doorsnee.” Ze begrijpen nu nog niet wat er gebeurde. Het verscheen op mysterieuze wijze en verdween op mysterieuze wijze.

179 Broeder Fred Sothmann, broeder Gene Norman en ik stonden daar—drie is een getuige— zoals boven op de berg: Petrus, Jakobus en Johannes, om getuigenis af te leggen— stonden daar en keken ernaar toen het gebeurde en zagen het gebeuren!

180 Daar is het, hangt in de lucht; zo hoog waar er geen vochtigheid is, geen vocht of niets om een—een nevel te maken. Hoe konden ze daar komen? Het waren de engelen van God die terugkeerden na hun boodschap. Heden is die profetie in ons midden vervuld. Heden is deze Schrift vervuld.

181 Let op: zeven zegels zijn geopend. De wervelwind is naar de Westkust. Nu, mis het niet zoals zij het toen deden.

182 Nu, onze aandacht wat dichterbij onze dag. Wat zegt de Schrift over vandaag, en over de tijd waarin we leven? Jezus Die spreekt. . . Ik zal geen tijd hebben om ze allemaal te nemen, maar ik wil deze nemen, voordat we sluiten.

183 Jezus zei, in Lukas, het 17e hoofdstuk, het 30e vers. Jezus Christus, het Woord Zelf! Geloof u dat? Jezus Christus, het Woord Zelf, vlees gemaakt, sprak en zei wat het Woord zou zijn in de eindtijd, wat het teken zou zijn van het einde van de wereld. Hij vertelde ze dat natie tegen natie zou opstaan, maar Hij zei: “Zoals het was in de dagen van Sodom, zo zal het zijn in de dag wanneer de Zoon des mensen wordt geopend.”

184 Nu, toen Jezus naar de aarde kwam, kwam Hij in de naam van drie Zonen: Zoon des mensen, wat een profeet is; Zoon van God; en Zoon van David.

185 Nu, Hij woonde hier op aarde. Hij heeft nooit gezegd dat Hij de Zoon van God was. Hij zei: “Ik ben de Zoon des mensen.” Jehova Zelf noemde Ezechiël en de profeten: “zoon des mensen,” omdat Hij moest komen om de Schrift te vervullen, als een profeet. Mozes zei: “De Here uw God zal een Profeet doen opstaan zoals ik.” Dat is de reden dat Hij daar niet de Zoon van God kon zijn, want Hij was de Zoon des mensen. Hij. . . “Het Woord kwam tot de profeten,” en Hij was het Woord in Zijn volheid—Zoon des mensen, de—de hoofd-Profeet— niet de hoofd-Profeet, maar de God-Profeet: “De volheid van de Godheid lichamelijk was in Hem,” daarom was Hij de Zoon des mensen.

186 Nu, tweeduizend jaar lang is Hij aan ons bekend als Zoon van God, Geest.

187 En in het Millennium zal Hij Zoon van David zijn, op de Troon. Wij allen weten dat, die de Schriften geloven.

188 Nu, Jezus zei, net aan het einde van dit gemeentetijdperk, waarin wij leven, “dat de Zoon des mensen opnieuw geopenbaard zou worden, op dezelfde wijze als het in Sodom was.”

189 Let op hoe, historisch gezien, Hij het gaf. Hij zei: “Zoals het was in de dagen,” in het begin, “van Noach: hoe zij aten, dronken, huwden, ten huwelijk gaven.” Toen bracht Hij als volgende, de laatste, naar de Zoon des mensen, bij Sodom. Want dáár handelde Hij met Joden; hier in Sodom, handelt Hij met heidenen. Daar verdrong Hij ze allemaal door water in oordeel; hier, bij de heidenen, verbrandde Hij ze allemaal in de dag van Sodom. Dat is juist. De heidense wereld werd daar verbrand, “en zo zal het zijn wanneer de Zoon des mensen Zich openbaart.” Het is geen water meer, maar het zal deze keer vuur zijn. Jezus las uit hetzelfde Genesis 23 waar wij uit lezen, toen Hij het las over Sodom.

190 Nu: wij erkennen de toestanden waarvan gesproken is, van de wereld-toestand van Sodom, Sodomieten, Sodom-toestand. Wij—ieder zal daar allemaal “amen” op zeggen. Wij geloven dat. Goed.

191 En de geestelijke toestand van Laodicea, de kerk, natuurlijk: we zullen daar “amen” op zeggen, en hun tekenen accepteren. We weten dat elk teken daar is. De kerk bevindt zich in Laodicea. Dat weten we.

192 Wij weten dat de wereld zich in een Sodom-toestand bevindt. Is dat juist? Dat zullen we aannemen.

193 Maar wat met het teken van Abraham, degene die op de beloofde zoon wachtte? Dat was een andere.

194 Bedenk dat ze daar toen een Sodom hadden; ze hadden hun boodschapper. En Abraham had een Boodschapper tot hem.

195 Abraham wachtte dag na dag op een bijna onmogelijke zaak om te gebeuren. “Sara negentig en hij honderd.” Volgens de belofte van God—hij wachtte nog steeds. Te midden van alle kritiek, wachtte hij op die zoon.

196 Zo is ook de ware gelovige, nog steeds aan het wachten dat die beloofde Zoon terugkeert! Merk op: net voordat de zoon er kwam, werd er een teken aan hem gegeven. Is het niet dat het teken van de komende Zoon geopenbaard zal worden aan het koninklijke Zaad van Abraham dat wacht op de koninklijke Zoon, gelijk het voor vader Abraham was voor de natuurlijke zoon? Klopt dat? Jezus zei dat hier in Lukas 17:30: “Voordat deze tijd komt,” dat “de Zoon des mensen geopenbaard zou worden;

zoals Hij deed in de dagen van Sodom, vóór de vernieting van Sodom.” Nu, we zijn op zoek naar een teken.

¹⁹⁷ Laten we nu de omstandigheden van de tijd nemen zoals die in Sodom waren. Merk op: ze raakten allen in sodomie—de wereld.

¹⁹⁸ Ik denk dat een van de filmregisseurs niet lang geleden een film maakte, en ik kreeg hem te zien, dat was *Sodom*. Als je hem ooit ziet en er niets anders op is dan dat, kijk er eens naar. Het is zeker een goed beeld van de Verenigde Staten vandaag—Hollywood, precies; dezelfde kleding en al het andere dat ze tóén deden; grote dronkemanspartijen en alles, een religieuze cultus mensen, zogenaamd religieus.

¹⁹⁹ Merk op, en Sodom had een getuige, en het was een kerel genaamd Lot, die gewoon een neef was van—van Abraham.

²⁰⁰ Nu: Abraham ging niet Sodom binnen, hij en zijn groep. Hij had een grote groep bij zich, genoeg om tegen ongeveer een tiental koningen en hun leger te vechten. Dus hij had een grote groep bij zich. En hij zat daar buiten onder een eikenboom, op een dag, toen alles voor hem verkeerd ging; niemand had iets met hem te maken, maar hij hield nog steeds vast aan die belofte.

Let nu op, heel aandachtig, voor we sluiten.

²⁰¹ Terwijl hij daar zat: daar kwamen drie mannen naar hem toelopen. Twee van hen gingen naar Sodom toe en predikten het Evangelie aan hen, om eruit te komen, aan Lot. Is dat juist? Maar Eén bleef bij Abraham. Merk op, Degene Die bij Abraham bleef was God Zelf. De twee anderen waren engel-boodschappers.

²⁰² Nu, daar in Sodom deden ze geen wonderen, sloegen hen alleen met blindheid. En het prediken van het Evangelie slaat hen altijd met blindheid.

²⁰³ Nu, kijk naar de toestand van die dag. Er is een natuurlijke kerk. Altijd in drieën, zoals ik gisteravond zei, dat God vertegenwoordigd wordt. Er waren Sodomieten, Lotieten en de Abrahamieten. Het bevindt zich in dezelfde staat vanavond, de wereld die precies in zo'n toestand verkeert.

²⁰⁴ Laat me u iets vragen. Kijk naar deze toestand nu. Abraham noemde deze Man Die tot hem sprak: “Elohim.” Het Hebreeuwse woord *Elohim* betekent “de Algenoegzame, Degene Die de Eeuwige is,” Elohim, God Zelf!

²⁰⁵ In den beginne . . . Genesis 1 zei: “In den beginne schiep God . . .” Neem het Hebreeuwse woord daar, of het Griekse woord, liever: “In den beginne schiep *Elohim* de hemelen en de aarde.”

²⁰⁶ Hier heeft Hij, in Genesis, ongeveer bij 22 hier zegt Hij opnieuw, of—of ongeveer het, 20, zei Hij— en hij noemde de naam van deze Man “Elohim.” Waarom deed hij dat? God, vertegenwoordigd in een menselijk vlees, Die bij Abraham ging

zitten en een brood met kalfsvlees at, wat melk dronk en wat brood at. God Zelf, en verdween vlak voor Abraham.

²⁰⁷ Maar Hij gaf hem een teken. Merk op. En dat teken was dat Hij Zijn rug naar de tent gekeerd had.

²⁰⁸ En onthoud: Abraham—zijn naam was *Abram* een paar dagen daarvoor—en Sara was *Sarai* daarvoor; S-a-r-a-i, daarna S-a-r-a, en A-b-r-a-m naar A-b-r-a-h-a-m. *Abraham* betekent “vader van volken.”

²⁰⁹ Nu, let hier heel goed op, en we zullen de toestand zien, van het uur waarin we nu leven, zoals Jezus ons vertelde om naar deze omstandigheden uit te zien. We hebben gezien dat al de rest ervan juist was; laten we nu eens zien voor het koninklijke Zaad, welke omstandigheden zij behoren te zien.

²¹⁰ Nu, deze Man zei: “Abraham, waar is uw vrouw, Sara?”

En Abraham zei: “Zij is in de tent, achter U.”

²¹¹ Nu, Hij had haar niet gezien. Hoe wist Hij dat zijn naam *Abraham* was? Hoe wist Hij dat haar naam *S-a-r-a* was? “Abraham, waar is uw vrouw, Sara?”

Zei: “Ze is in de tent, achter U.”

²¹² Hij zei: “Ik. . .” “Ik,” persoonlijk voornaamwoord. “Ik ga u bezoeken overeenkomstig de belofte. Uw vrouw gaat die baby krijgen. U hebt Mij nu vertrouwd, Ik ga het laten gebeuren.”

²¹³ En Sara, in de tent erachter, aan het af luisteren of luistervinken, of hoe je het ook noemt, door de tent aan het luisteren, ze lachte in zichzelf en ze zei: “Nu, ik—een oude vrouw als ik—wellust met mijn heer hebben; en hij daar ook oud, honderd jaar oud? Terwijl dit al vele, vele jaren niet meer is gebeurd.”

²¹⁴ En de Man, M-a-n, Die daar zat te eten, in menselijk vlees—te drinken en te eten als een gewone man; met stof op Zijn kleren, en had stof op Zijn voeten, en Abraham waste het eraf. God Zelf keek om en Hij zei: “Waarom lachte Sara achter in de tent en zei ze *dit*?” Hij wist, kon de gedachten van Sara in de tent achter Hem onderscheiden. Klopt dat?

²¹⁵ Nu, toen het Koninklijke Zaad van Abraham op de aarde kwam—welk teken toonde Hij? Zoon des mensen. Simon kwam op een dag naar Hem toe; Andreas had hem gebracht. Hij zei: “Uw naam is Simon. U bent de zoon van Jonas.” Hij zei. Ziet u, dat maakte een gelovige van hem.

²¹⁶ Filippus ging heen en haalde Nathanaël, kwam terug. Zei: “Kom, zie een Man Die wij—Die wij hebben gevonden: Jezus van Nazareth, de zoon van Jozef.”

²¹⁷ Hij zei: “Nu, wacht eens even. Zou er iets goeds uit dat fanatisme kunnen komen?”

Hij zei: “Kom en zie.”

218 Dus toen Filippus in de tegenwoordigheid van Jezus kwam, met Nathanaël, keek Jezus hem aan en zei: “Zie, een Israëliet in wie er geen bedrog is.”

Hij zei: “Rabbi, wanneer kende U mij?”

219 Zei: “Eer Filippus u riep, toen u onder de boom was, zag Ik u.”

220 Hij zei: “Rabbi! Gij zijt de Zoon van God. U bent de Koning van Israël.”

221 Toen de kleine vrouw bij de bron, in haar immorele toestand, er aankwam—een klein tafereel iets als dit—om wat water te putten. Jezus had Zijn discipelen weggestuurd om voedsel te halen. Toen ze er aankwam om water te putten, zei Hij: “Geef Mij te drinken, vrouw.”

222 Zij zei: “Het is niet gebruikelijk dat U dat zegt. We hebben hier rassenscheiding. Nu, jullie Joden hebben niets met ons Samaritanen te maken; wij hebben niets met u te maken.”

223 Hij zei: “Maar, vrouw, als u wist met Wie u sprak, zou u Mij om drinken vragen. Ik zou u water geven dat u hier niet komt putten.”

224 Hij ontdekte waar haar toestand was, wat het was. Hij zei: “Ga uw man halen en kom hier.”

Zij zei: “Ik heb geen man.”

225 Hij zei: “U hebt de waarheid gezegd. U hebt er vijf gehad; en degene met wie u nu leeft, is niet de uwe.”

226 Zij zei: “Meneer, ik bemerk dat Gij een profeet zijt. Wij weten dat wanneer de Messias komt, Hij ons deze dingen zal tonen.”

Jezus zei: “Ik ben Hem.”

227 Daarop rende zij de stad in en zei: “Kom, zie een Mens Die mij de dingen heeft verteld die ik gedaan heb. Is Deze niet de Messias?”

228 Let op: Hij deed dat voor de Joden en daarna de Samaritanen, maar nooit de heidenen. De heidenen, wij mensen, waren heidenen in die dagen— de andere volkeren, droegen een knuppel op onze rug, aanbaden afgoden. Wij waren niet op zoek naar een Messias.

229 Hij verschijnt alleen aan hen die Hem zoeken, en wij behoren Hem te zoeken.

230 Maar zij die beweerden naar Hem op zoek te zijn, de kerk zelf, toen zij dat zagen gebeuren, zeiden ze: “Hij is een duivel. Hij is een waarzegger, een Beëlzebub!”

231 En Jezus zei: “Die zonde zou hun vergeven worden,” omdat Hij nog niet gestorven was. “Maar,” zei, “op een dag zal de Heilige Geest komen en hetzelfde doen en er één woord tegen te spreken, zal nooit vergeven worden.” Dat is deze dag, waarin elk Woord in

samenhang moet zijn. “Eén woord ertegen spreken: het zal nooit vergeven worden, in deze wereld of in de wereld die komt.”

²³² Dat was het Koninklijke Zaad van Abraham. En hier, dat Koninklijk Zaad van Abraham, dat kwam, vanwege die identificatie van die Man Die daar bij Abraham zat, kwam om te bewijzen dat het dezelfde God was, en beloofde dat in deze dag: “Zoals het was in de dagen van Sodom, zo zal het zijn bij het komen van de Zoon des mensen, wanneer Hij Zichzelf openbaart als Zoon des mensen.” Amen. Dit is de dag waarin deze Schrift vervuld moet worden.

²³³ Kijk naar de toestand waarin we ons vandaag bevinden. Kijk naar de gemeente, waarin de Zoon van God. . . Kijk naar de sombere dag. Kijk naar al de profetieën. Nu, een vreemde zaak: het is dan tijd voor onze bezoekers, als de toestanden moeten zijn zoals in Sodom.

²³⁴ Er waren drie van ze die langskwamen, drie bijzondere Mannen, gezonden vanuit de hemel. Dat zullen we toegeven. Drie van hen; Eén bleef bij Abraham. Ze begonnen daar allemaal, maar Eén bleef bij Abraham. De rest van hen ging naar Sodom toe. Klopt dat? En Abraham had een veranderde naam, van Abram naar Abraham. Juist?

²³⁵ Niet één keer heeft de geschiedenis, kerk van de wereld ooit een evangelist gehad om ernaartoe te gaan met een naam die eindigt op h-a-m tot op deze dag, Billy G-r-a-h-a-m. Klopt dat? G-r-a-h-a-m, zes letters. A-b-r-a-h-a-m is zeven letters. Maar G-r-a-h-a-m is zes letters, wat de wereld is, de mens. Ziet u?

²³⁶ Kijk wat er vandaag heen is gegaan, zijn die boodschappers van de hemel.

²³⁷ Is er een man op aarde die bekering zo duidelijk gepredikt heeft als Billy Graham? Is er een man geweest die een effect op de mensen heeft gehad zoals Billy Graham? Nooit is er, op internationaal vlak, een man geweest. O, Billy Sunday enzovoort waren hier in de Verenigde Staten, maar Billy Graham is wereldwijd bekend. Ziet u waar hij roept? Uit Sodom.

²³⁸ En hij heeft daar zijn tegenhanger in de Pinkstergemeente, een Oral Roberts.

²³⁹ Maar wat met de uitverkoren groep? Wat voor teken horen zij te zien? Wat behoren zij te hebben? Halleluja! “Het zal licht zijn in de avondtijd.” Deze dag is deze Schrift vervuld. Deze dag is Gods belofte vervuld. We weten dat dat de waarheid is. Hij is hier vanavond zoals Hij toen was.

²⁴⁰ Nu, om het te prediken, wat ik een poosje geleden zei: als je iets predikt en het is de Evangelie-waarheid, dan is God verplicht dat te betuigen. Is dat waar? Nu, als dat zo zij, laat de God Die het Woord schreef, laat de God Die de profetie deed, laat de God

Die God van het Woord is, naar voren komen, en bewijzen dat Hij nog steeds God is.

²⁴¹ Zoals Elia de berg opging; lettend op, Elisa ging, lettend op Elia—hij zei: “Ik wil een dubbel deel.” En de mantel die op Elia was, viel op Elisa. Hij liep ernaartoe en vouwde die deken dubbel en sloeg op de rivier en zei: “Waar is de God van Elia?” En hetzelfde wat voor Elia gebeurde, gebeurde voor Elisa.

²⁴² En hetzelfde Evangelie, dezelfde kracht, dezelfde Zoon des mensen, Die gisteren was, is vandaag, en zal voor immer zijn. Hebreeën 13:8. Geloof u het? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Dan vraag ik u. Ik kan Hem niet zijn, maar Hij is hier. Wij zijn slechts een drager.

²⁴³ Sommigen van u mensen daar die ziek en aangevochten zijn, en u weet dat ik u niet ken, laat God nu. . . als ik mijzelf genoeg kan vernederen. Bidt u en vraag God.

²⁴⁴ Ik geloof niet. . . Er is geen gebedskaart in het gebouw, of wel? Nee, ik. . . We hebben geen gebedskaarten uitgedeeld. We zullen gebedssamenkomst in. . . of genezing van de zieken in de kerk. Maar, bidt u.

²⁴⁵ En u weet dat ik een volslagen vreemde voor u ben. Zie—u kent me, Jeffersonville! Ik wil niet dat mensen uit Jeffersonville dat doen. Ik wil mensen die niet hier vandaan komen. Zie of God nog steeds openbaart! Zie of Hij nog steeds Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer!

²⁴⁶ Doe zoals de kleine vrouw deed. Hij ging langs en zij zei: “Ik geloof deze Man.” Zij had een bloedvloeïing, en zij zei: “Als ik de zoom van Zijn kleed kan aanraken, geloof ik dat ik gezond zal worden gemaakt.” Is dat waar?

²⁴⁷ Vanwege haar geloof werd die dag de Schrift vervuld. “Hij verbond het hart van de gebrokenen van hart, genas de zieken en de kreupelen.”

²⁴⁸ Toen zij Zijn kleed aanraakte en wegliep en ging zitten, draaide Hij Zich om en zei: “Wie raakte Mij aan?” Hoe kon Hij dat ooit weten, in die grote menigte mensen— waarschijnlijk dertig maal zoveel als wat hier vanavond is, duizenden van hen? Hoe wist Hij het? Hij zei: “Wie raakte Mij aan?” Hij zei dat niet alleen maar om dat te zeggen; Hij zei dat omdat het waar was. En Hij zei: “Wie raakte Mij aan?” En Hij keek direct om Zich heen en zag de kleine vrouw waar zij zat of stond, in welke houding zij zich ook bevond, vertelde haar dat haar bloedvloeïing voorbij was.

²⁴⁹ Dat was Jezus gisteren. Dat is Hem vandaag. Geloof u dat?

²⁵⁰ Ik ken u niet; God wel. Maar u hebt pijn in uw zij waar u last van hebt. Dat klopt. U zit daar erover te bidden. Ben ik een vreemde voor u, zijn we vreemden voor elkaar? Sta op als dat zo is. Ik ken u niet. Het is *deze* man hier op de hoek, deze jonge man. U hebt ook een slechte keel. Dat klopt. U bidt daarvoor. U bent

helemaal zenuwachtig over iets. U zult de samenkomst moeten verlaten, omdat u een prediker bent, u hebt wat afspraken die u moet nakomen. Dat klopt. Hm-hm. Gelooft u dat God weet wie u bent? Eerwaarde meneer Smith; nu, u kunt gaan en genezen worden. Jezus Christus heeft u gezond gemaakt. Ga maar naar uw samenkomst; uw keel zal u niet lastigvallen.

Wie raakte hij aan?

²⁵¹ Er zit een man *hierachter*; hij lijdt. Hij heeft een tumor aan zijn linkerlong. Hij komt niet. . . Hij is niet van hier. U bent een mijnwerker geweest. Dat is juist. Ik ben een volslagen vreemde voor u. Als dat juist is, wuif met uw hand. De tumor zit in uw linkerlong en u staat gelijk voor een operatie. Is dat juist? U bent niet van hier. U komt van een andere stad. U komt uit Virginia. Dat klopt. Gelooft u dat God weet wie u bent? Meneer Mitchell, dat is juist, ga naar huis en wees gezond. Jezus Christus maakt u gezond. Vraag het de man! Heb hem nooit in m'n leven gezien. Hij zat daar te bidden.

Heden is deze Schrift!

²⁵² Hier is een dame die net hier achter me zit, zoals Sara dat was in de tent. Ze bidt voor een dochter. Sta op. De dochter is hier niet; ze is weg; de dochter. En u bent hetzelfde zoals het was toen een vrouw naar Jezus kwam die een vrouw had die deerlijk door een duivel was bezeten. De vrouw is. . . het meisje is bezeten door een demon. Ze is hier niet. Ze komt uit. . . U komt uit Noord-Carolina. Gelooft u dat? En dat is de waarheid, nietwaar? Mevrouw Orders, u kunt naar huis gaan. Als u met heel uw hart zult geloven, zult u uw dochter vinden zoals ze gevonden werd toen Jezus Christus in de dagen van vroeger, zei dat het genezen was.

²⁵³ Heden is deze Schrift; het teken van Sodom, het teken van het Superzaad, het teken van de natuurlijke kerk! Heden is deze Schrift in uw midden vervuld. Gelooft u het?

²⁵⁴ Zult u Hem nu accepteren als uw Redder en Genezer? Sta op ieder van u, zeg: "Ik accepteer mijn genezing. Ik accepteer Hem als mijn Redder. Ik accepteer Hem als mijn Koning." Eenieder, sta op.

Heden! Luister vrienden.

²⁵⁵ "Hij las de Schrift, gaf de Bijbel terug aan de priester, en" stond, "al de ogen van de mensen waren op Hem gevestigd. En Hij keek naar hen en zei: 'Deze dag is deze Schrift vervuld.'"

²⁵⁶ Ik heb de Schrift gelezen, met een tiental of meer bewijzen dat wij in de laatste dag leven, de generatie die Jezus Christus naar de aarde zal zien terugkeren. En ik zeg u vanavond: nogmaals is deze dag deze Schrift in uw ogen vervuld.

²⁵⁷ U in Tucson, u in Californië, u in New York, aan deze telefoonverbindingen: heden is deze Schrift voor uw ogen vervuld.

²⁵⁸ Laat ons blij zijn en vrolijk zijn, want de bruiloft van het Lam is ophanden, en haar Bruid... Zijn Bruid heeft zichzelf klaargemaakt.

²⁵⁹ Laten we onze handen heffen en Hem glorie geven, al gij mensen. God zegene u.

HEDEN IS DEZE SCHRIFT VERVULD DUT65-0219
(This Day This Scripture Is Fulfilled)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op vrijdagavond 19 februari 1965 in de Parkview Junior High School in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org